

تأثیر قطع پایه چشمی و تزریق هورمون بر عملکرد تولیدمثل و استرس فیزیولوژیکی در میگوی وانامی (*Litopenaeus vannamei*)

- حسین آدینه*: گروه شیلات، دانشکده علوم کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گنبد کاووس، صندوق پستی: ۱۶۳
 - محمد سوداگر: گروه شیلات، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، صندوق پستی: ۴۸۷-۴۹۱۷۵
 - حسن صالحی: موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، صندوق پستی: ۶۱۱۶-۱۴۱۵۵
 - سیدعباس حسینی: گروه شیلات، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، صندوق پستی: ۴۸۷-۴۹۱۷۵
 - حسنی قلی‌پور: گروه شیلات، دانشکده علوم کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گنبد کاووس، صندوق پستی: ۱۶۳
- تاریخ دریافت: خرداد ۱۳۹۴ تاریخ پذیرش: شهریور ۱۳۹۴

چکیده

قطع پایه چشمی رایج‌ترین روش برای تحریک رسیدگی جنسی در هجری‌های تجاری میگوی خانواده پنائیده است. این مطالعه به منظور بررسی قابلیت استفاده از هورمون اوپریم (گنادوتروپین و ضد دوپامین) برای القاء رسیدگی تخمدان در میگو وانامی انجام شد. مولدین ماده در ۴ تیمار آزمایشی به شرح زیر تقسیم شدند: (۱) تیمار قطع پایه چشمی، ۲ و ۳) به ترتیب تیمارهای ۵۰۰ و ۱۰۰۰ نانوگرم تزریق هورمون اوپریم به ازای هر گرم وزن بدن میگو، ۴) تیمار تزریق سرم فیزیولوژی (شاهد). فاکتورهای تولیدمثل مانند تعداد تخم‌ها، قطر اووسیت‌ها، شاخص گنادوسوماتیک و تعداد ناپلی بررسی شد. نتایج آنالیز فاکتورهای تولیدمثل نشان داد که بین تیمارهای مختلف آزمایشی تفاوت معنی‌داری وجود داشت ($p < 0/05$). بیش‌ترین میانگین تعداد تخم و ناپلی (به ترتیب 16993 ± 83100 و 56132 ± 5180) در تیمار قطع پایه چشمی به دست آمد. ضعیف‌ترین عملکرد تولیدمثل در تیمار تزریق سرم فیزیولوژی (شاهد) مشاهده شد. تغییرات همولنف در برابر استرس‌های فیزیولوژیکی بررسی شد. تعداد سلول‌های همورال بین تیمار قطع پایه چشمی و تیمار تزریق تفاوت آماری معنی‌داری نداشت ($p > 0/05$). پاسخ‌های متابولیکی (پروتئین کل، گلوکز، لاکتات و کورتیزول) بین تیمارهای آزمایشی، در دو زمان ۰ و ۴۵ دقیقه تفاوت آماری معنی‌داری داشت ($p < 0/05$). در این دو زمان، پارامترهای متابولیکی در تیمار قطع پایه چشمی افزایش و در تیمار تزریقی کاهش یافت.

کلمات کلیدی: استرس فیزیولوژیکی، بلوغ تخمدان و تخم‌ریزی، تزریق هورمون، قطع پایه چشمی

مقدمه

در میان سخت پوستان، میگوهای خانواده پنائیده از اهمیت خاص تجاری در جهان برخوردار هستند. میگوی پاسبید (وانامی) یکی از مهم‌ترین گونه‌ها، برای تولید تجاری است. این گونه بومی سواحل غربی اقیانوس آرام از جنوب پرو تا شمال کشور مکزیک بوده (Rosenberry, 2002) که در سال ۱۹۸۵ به آسیا معرفی شده است.

با افزایش صید مولدین میگوهای وحشی از طبیعت جهت تکثیر نیمه‌مصنوعی، جمعیت این آبزیان در منابع آبی کاهش پیدا کرد و برای رفع این مشکل کارشناسان این بخش به فکر تولید مولدین در محیط‌های محصور درآمدند (Diwan, 2005). در محیط‌های محصور تکنیک قابل استفاده برای تحریک بلوغ تخمدان و تخم‌ریزی میگوی خانواده پنائیده به کارگیری قطع پایه چشمی به صورت یک طرفه است (Panouse, 1943). اگرچه در سرتاسر جهان این تکنیک به طور معمول در هجری‌ها استفاده شده اما، بیش‌ترین مشکلات وارده بر این تکنیک تباهی تخم، تخم‌ریزی و هم‌چنین پایین آمدن کیفیت لارو می‌باشد (Vaca و Alfaro, 2000). به علاوه قطع پایه چشمی قابل تکرار نیست و گاهی اوقات منجر به افزایش مرگ و میر می‌شود (Okumura, 2004) و شاید این امر باعث ایجاد استرس در طی دستکاری نیز شود (Aktas و Kumlu, 2005). بر این اساس، هدف بلندمدت در صنعت میگو به دست آوردن توانایی پیش‌بینی بلوغ و تحریک تخم‌ریزی مولدین پرورش یافته در محیط‌های محصور بدون اعمال قطع پایه چشمی است (Quackenbush, 1991). تکنیک‌های جایگزین به جای روش قطع پایه چشمی شامل دستکاری‌های نوری و دمایی، تزریق‌های هورمونی و استفاده از روش تلقیح مصنوعی است که در گونه‌های مختلف میگو بررسی شده است. دستکاری هورمونی می‌تواند روشی برای تکامل گنادها باشد اما متأسفانه اطلاعات تزریق هورمون برای رسیدگی جنسی مولدین میگوی خانواده پنائیده به خوبی احراز نگردیده است. پژوهش در زمینه فیزیولوژی تولیدمثل سخت‌پوستان و به ویژه هورمون‌تراپی میگوها می‌تواند در این خصوص به توسعه آبی‌پروری کمک نماید. هورمون آزادکننده گنادوتروپین (GnRH) هورمون پیتیدی مناسبی است که باعث تحریک گنادها و تنظیم تولیدمثل در مهره‌داران و بی‌مهرگان می‌شود (Tsai, 2006; Sherwood, 1993). در مولدین ماده میگوی موندون تیمار شده با سه ایزوفرم GnRHs خارجی یعنی هورمون آزادکننده گنادوتروپین پستانداران، ماهی آزاد و ماهی لامپری منجر به کوتاه شدن زمان بلوغ تخمدان

شد (Ngersoungnern و همکاران, 2008c). به طور مشابه، در میگوی آب شیرین *Macrobrachium rosenbergii* دوره بلوغ تخمدان مولدین ماده که تحت تاثیر هورمون‌های اختوپوس، لامپری I و لامپری III بودند به طور قابل توجهی نسبت به تیمار شاهد کوتاه‌تر شد (Ngersoungnern و همکاران, 2009; Ngersoungnern و همکاران, 2008a). برخی از هورمون‌ها مانند سروتونین، متیل فارنوست باعث تحریک بلوغ تخمدان و تخم‌ریزی در میگوی وانامی (Vaca و Alfaro, 2000; Tsukimura و Kamemoto, 1991)، موندون (Nagur Babu و همکاران, 2013)، میگوی آب شیرین روزنبرگی (Meeratana و همکاران, 2006) شده است. استفاده از دوپامین باعث جلوگیری از رشد گنادها در میگوی موندون و دیگر سخت‌پوستان گردید (Nagur Babu و همکاران, 2013; Swetha و همکاران, 2011). اگرچه هورمون‌های آزادکننده گنادوتروپین نقش مهمی در القاء بلوغ تخمدان بازی می‌کنند اما دوپامین موجود در پایه چشمی یکی از عوامل بازدارنده رسیدگی جنسی محسوب می‌شود (Poljaroen و همکاران, 2011). به همین دلیل در این آزمایش از هورمون اوپریم (ترکیب گنادوتروپین ماهی آزاد و ضد دوپامین دوپریدون) استفاده شد. شرایط استرس‌زا مانند قطع پایه چشمی و انجام فرایند تزریق منجر به تغییر ترشحات غدد عصبی شده، از این رو زمان بروز استرس منابع انرژی ارگانسیم به جای صرف در فرآیندهای تولیدمثل و رشد در جهت سازگاری متابولیکی و حفظ بقاء منحرف می‌شود (Maggioni و همکاران, 2004; Maule و Vanderkooi, 1999).

این مطالعه با هدف مقایسه اثرات قطع پایه چشمی، تزریق هورمون اوپریم و تزریق سرم فیزیولوژی بر روی کیفیت تخمدان، تخم‌ریزی و تغییرات پارامترهای همولنف میگوی وانامی انجام شد.

مواد و روش‌ها

تهیه مولدین و شرایط آزمایش: پس از بررسی‌های ظاهری و اطمینان از سلامت میگوها، مولدین جنس ماده با میانگین وزنی $44/05 \pm 7/64$ گرم و جنس نر با میانگین وزنی $38/11 \pm 8/17$ گرم تهیه و به کارگاه سنتدرف واقع در بندرجاسک- استان هرمزگان انتقال یافتند. این آزمایش از اوایل فروردین تا اوایل اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۹۴ انجام شد. بدین منظور ابتدا ۵ روز مراحل آداپتاسیون و سپس ۳۰ روز آزمایش در مخازن مدور تیره با حجم آبیگری ۲ تن و تراکم ۱۵ قطعه انجام شد. تعویض آب ۱۰۰ درصد در روز بود. در طی دوره آزمایش شوری به

برای سنجش قطر اووسیت، تخمدان‌ها در محلول فرمالین ۴ درصد فیکس گردیدند و سپس قطر ۳۰ اووسیت از هر تخمدان میگو با استفاده از میکرومتر چشمی در زیر میکروسکوپ مدرج اندازه‌گیری و میانگین قطر اووسیت‌ها ثبت شدند (Santhoshi و همکاران، ۲۰۰۹).

نمونه‌برداری و آنالیز همولنف: نمونه‌برداری از همولنف در

زمان‌های صفر یعنی پس از ایجاد استرس فیزیولوژیکی (قطع پایه چشمی و تزریق) و ۴۵ دقیقه پس از آن انجام و برای آنالیز به آزمایشگاه تخصصی دامپزشکی ویرومد استان گیلان ارسال شد. در زمان صفر سلول‌های خونی و فاکتورهای متابولیکی مرتبط با استرس مورد سنجش قرار گرفت اما در زمان ۴۵ تنها تغییرات فاکتورهای متابولیکی مورد بررسی قرار گرفتند. نمونه همولنف به‌وسیله سرنگ انسولین با سر سوزن شماره ۲۶ از طریق سینوس شکمی (حفره پریکاردیال) در فاصله بین سفالوتراکس و اولین بند شکمی خارج و سپس در لوله‌های کوچک (میکروتیوب) حاوی ۰/۱ ماده ضد انعقاد الزور (Alsever) که شامل (۱۱۵ میلی‌مول گلوکز، ۳۳۶ میلی‌مول کلرید سدیم، ۲۷ میلی‌مول سترات سدیم و ۹ میلی‌مول EDTA با پی‌اچ برابر با ۷) تخلیه گردید (Vargas و همکاران، ۱۹۹۳). از این نمونه برای تعیین میزان تعداد هموسیت کل (THC) و شمارش افتراقی هموسیت‌ها (DHC) استفاده شد. تعداد هموسیت کل همولنف به‌وسیله لام هموسیوتومتر (نتوبار با حجم شبکه ۰/۱ مترمکعب) با بزرگ‌نمایی ۴۰۰ در زیر میکروسکوپ شمارش شد (Meeratana و همکاران، ۲۰۰۶). برای تعیین تابلوی هموسیستی یا شمارش افتراقی هموسیت‌ها، پس از تهیه گسترش از همولنف جهت خشک شدن کامل گسترش‌ها آن‌ها را در الکل ۷۰٪ به مدت ۱۰ دقیقه در معرض جریان هوا قرار داده شده و سپس به‌روش می‌گرانوالد-گیمسا رنگ‌آمیزی و توسط میکروسکوپ نوری تعداد ۲۰۰ سلول هموسیت شمارش و تعداد هموسیت‌های دانه‌دار بزرگ، نیمه دانه‌دار و هیالین تعیین گردید. برای سنجش پروتئین کل، گلوکز، لاکتات و کورتیزول بایستی سرم همولنف تهیه گردد بدین منظور، همولنف به مدت ۱۰ دقیقه با سرعت ۳۰۰۰ دور سانتیفریوژ شده تا سلول‌ها رسوب نماید بعد محلول رویی آن در دمای ۲۰- درجه سانتی‌گراد ذخیره‌سازی شد. غلظت پروتئین کل همولنف طبق روش بیورت تعیین گردید (Shi و همکاران، ۲۰۰۶). کورتیزول سرم همولنف با استفاده از کیت تجاری استاندارد به‌روش فتومتر و با استفاده از دستگاه اسپکتوفتومتر اندازه‌گیری شد. طبق روش Kunst و همکاران (۱۹۸۳) غلظت گلوکز و لاکتات مورد سنجش قرار گرفت.

میزان ۳۱-۳۲ گرم در لیتر، درجه حرارت ۲۹-۳۱ درجه سانتی‌گراد، pH حدود ۷/۵ تا ۸/۵، میزان الکالینیتی حدود ۱۷۵-۱۵۰ و دوره نوری ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی تنظیم گردید. نسبت جنسی نر و ماده ۲:۱ بود. تغذیه مولدین با اسکوئید، صدف ملالیس و هم‌چنین پودر کرم با نام تجاری (ZM mate) به‌میزان حدود ۱۵٪ وزن بدن (سیری کامل) در ۵ وعده برنامه‌ریزی شد. **طرح آزمایش:** در این آزمایش از هورمون اوپریم (Ovaprim) ترکیبی از هورمون آنالوگ آزادکننده گنادوتروپین ماهی آزاد و ضد دوپامین به‌نام دومپریدون ساخت شرکت علوم زیستی آبریان کشور کانادا استفاده شد. تعداد ۶۰ مولد ماده در ۴ تیمار آزمایشی جایابی شدند (جدول ۱). تزریق سرم فیزیولوژی و هورمون اوپریم در ناحیه پشتی بین اولین و دومین حلقه شکمی میگوی توسط سرنگ انسولین ۱ میلی‌لیتری با سرسوزن شماره ۲۶ انجام شد.

جدول ۱: طراحی تیمارهای مختلف آزمایشی

ردیف	تیمارها
۱	قطع یک‌طرفه پایه چشمی مولد میگو
۲	تزریق سرم فیزیولوژی با حجم نهایی ۱۰۰ میکرولیتر در ۳ زمان (روزهای صفر، ۷ و ۱۴) به‌عنوان تیمار شاهد
۳	تزریق ۵۰۰ نانوگرم هورمون اوپریم به‌ازای هر گرم وزن بدن با حجم نهایی ۱۰۰ میکرولیتر در ۳ زمان (روزهای صفر، ۷ و ۱۴)
۴	تزریق ۱۰۰۰ نانوگرم هورمون اوپریم به‌ازای هر گرم وزن بدن با حجم نهایی ۱۰۰ میکرولیتر در ۳ زمان (روزهای صفر، ۷ و ۱۴)

ارزیابی تولیدمثل: پس از گذشت دوره آزمایش مولدین

ماده‌ای که به مرحله کامل جنسی (دوره بلوغ) رسیده بودند به مخازن مولدین نر انتقال تا عمل جفت‌گیری انجام شود، آن‌هایی که جفت‌گیری کرده بودند به مخازن ۳۰۰ لیتری تخم‌ریزی انتقال و آن‌هایی که جفت‌گیری نکرده بودند به مخازن اولیه خود انتقال یافتند. بعد از تخم‌ریزی، نمونه‌برداری از تخم‌ها به‌صورت تصادفی انجام (۱۰۰ میلی‌لیتر آب حاوی تخم در ۳ زمان) و سپس شمارش کل تخم‌ها صورت پذیرفت. بعد از تخم‌گشایی، از ناپلی‌ها به‌صورت تصادفی ۳ نمونه ۱ میلی‌لیتری نمونه‌برداری و تعداد ناپلی‌ها شمارش شدند (Ngernsoungnern و همکاران، ۲۰۰۸). شاخص گنادوسوماتیک (GSI) به‌عنوان یکی از شاخص‌های ارزیابی عملکرد تولیدمثل می‌باشد بنابراین با تقسیم وزن تخمدان به وزن کل بدن میگو در هر تیمار و ضرب آن در عدد ۱۰۰ به‌دست می‌آید.

قطع پایه چشمی با تعداد ۷ مولد و تیمارهای ۵۰۰ و ۱۰۰۰ به ترتیب با ۶ و ۵ مولد در رتبه دوم و سوم قرار گرفتند. مولدین ماده براساس توانایی فیزیولوژیکی و فراهم شدن شرایط محیطی مناسب می‌توانند تخم‌ریزی نمایند. بیش‌ترین تعداد تخم به دست آمده (۸۳۱۰۰±۱۶۹۹۳) متعلق به تیمار قطع پایه چشمی و کم‌ترین تعداد تخم متعلق به تیمار تزریقی سرم فیزیولوژی (۳۰۴۱۲±۴۹۹۶) بود.

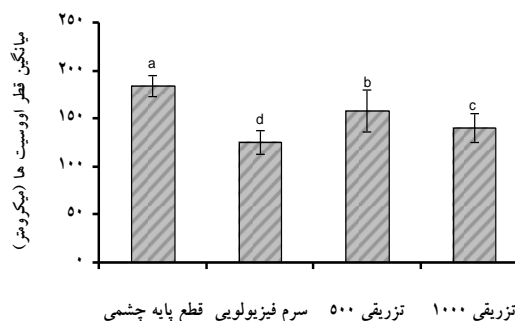
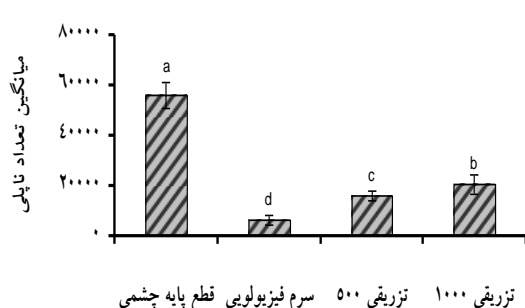
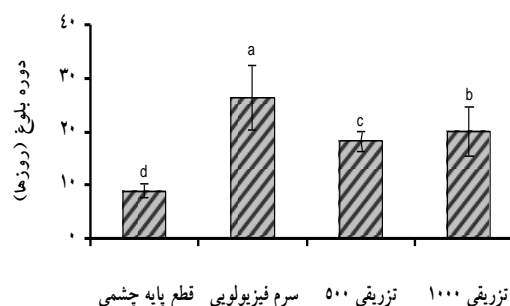
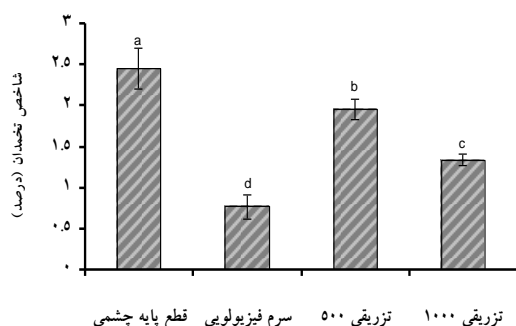
برخی از نتایج به دست آمده از عملکرد تولیدمثل مولدین ماده میگوی وانامی در شکل ۱ نشان داده شده است. بین میانگین شاخص تخمدان (درصد) در تیمارهای مختلف تفاوت آماری معنی‌داری وجود داشت ($P < 0.05$)، و بیش‌ترین میزان آن در تیمار قطع پایه چشمی مشاهده شد. هم‌چنین میانگین قطر اووسیت‌ها در بین تیمارهای مختلف میگوی وانامی اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($P < 0.05$) که بیش‌ترین میانگین قطر اووسیت در تیمار قطع پایه چشمی و کم‌ترین آن در تیمار تزریق سرم فیزیولوژی به دست آمد. همان‌گونه که در شکل ۱ مشاهده می‌شود بین میانگین تعداد ناپلی به دست آمده در تیمارهای مختلف، تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.05$)، و بیش‌ترین تعداد ناپلی متعلق به تیمار قطع پایه چشمی است.

آنالیز آماری: از نرم‌افزار Excel برای ثبت داده‌ها و از نرم‌افزار آماری Spss برای آنالیز داده‌ها استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌های به دست آمده از ارزیابی تولیدمثلی مولدوانامی از واریانس یک‌طرفه و از آزمون دانکن برای بررسی وجود یا عدم وجود اختلاف معنی‌دار بین میانگین تیمارها استفاده شد. به منظور بررسی اثر استرس‌های فیزیولوژیکی از آزمون T-test (T غیر جفتی) در سطح $p = 0.05$ استفاده شد.

نتایج

نتایج به دست آمده نشان داد که قطع پایه چشمی نسبت به تیمارهای تزریق هورمون و تزریق سرم، توانست دوره بلوغ یا مدت زمان سپری شده برای رسیدن به بلوغ جنسی را کوتاه کند (۹/۰۰±۱/۳۲ روز). در بین تیمارهای تزریقی، مولدین تیمار شاهد با سپری کردن بیش‌ترین زمان ممکن $۶/۰۲ \pm ۲۶/۴۰$ روز به بلوغ جنسی رسیدند. اختلاف آماری معنی‌داری بین تیمارهای آزمایشی وجود داشت ($P < 0.05$) (شکل ۱).

تعداد مولدین ماده مرحله ۴ جنسی نشان از اثرگذاری تکنیک به کار رفته جهت تحریک بلوغ جنسی است بنابراین تیمار

شکل ۱: نمودارهای مربوط به فاکتورهای تولیدمثلی میگوی مولد ماده وانامی تحت تأثیر تیمارهای مختلف آزمایشی حروف انگلیسی مختلف بیانگر وجود اختلاف معنی‌دار در سطح ۵٪ می‌باشد (داده‌ها به صورت میانگین ± انحراف معیار نشان داده شده است).

جدول ۲، نتایج پاسخ متغییر هماتولوژیکی در برابر استرس های فیزیولوژیکی (قطع پایه چشمی و تزریق هورمون) را نشان می دهد. نتایج به دست آمده نشان داد که استرس قطع پایه چشمی باعث افزایش غیر معنی دار تعداد کل هموسیت ها (۲۸/۵۲ درصد) نسبت به استرس تزریق هورمون شده که در این میان هیالین ها ۳۰/۶۲ درصد، هموسیت های دانه بزرگ ۸۹/۸۷ درصد و هموسیت های نیمه دانه ۲/۴۳ درصد افزایش داشته اند ($P > 0.05$).

پاسخ متغییر متابولیکی همولنف در برابر استرس های فیزیولوژیکی (قطع پایه چشمی و تزریق هورمون) در جدول ۳ مشخص شده است. پروتئین کل پلاسما همولنف در تیمار تحت استرس قطع پایه چشمی نسبت به تیمار استرس تزریق به میزان ۶/۸۴ درصد در زمان صفر افزایش معنی داری داشت ($P < 0.05$). ۴۵ دقیقه پس از عمل قطع پایه چشمی (۱۷۲/۱۱ میلی گرم بر میلی لیتر) و تزریق (۱۶۹/۵۹ میلی گرم بر میلی لیتر) میزان این فاکتور افزایش یافت. اختلاف آماری معنی داری بین این دو تیمار به دست آمد ($P < 0.05$). اختلاف معنی دار آماری دو برابری (۵۸/۷۴٪) از نظر مقدار گلوکز در دو تیمار تحت استرس در زمان صفر مشاهده شد ($P < 0.05$). بررسی مقدار گلوکز همولنف ۴۵

دقیقه پس از اعمال قطع پایه چشمی و تزریق نشان داد که تفاوت آماری بین این دو تیمار وجود دارد به طوری که میزان آن به ترتیب ۲۰/۷۵ و ۷۵/۱۵ میلی گرم بر دسی لیتر بود ($P < 0.05$). در زمان صفر، میزان لاکتات در تیمار استرس قطع پایه چشمی $4/30 \pm 0/26$ میلی گرم بر دسی لیتر و در تیمار استرس تزریق $1/37 \pm 0/05$ میلی گرم بر دسی لیتر به دست آمد که طبق آنالیز آماری دارای اختلاف معنی داری بودند ($P < 0.05$). مقدار این معیار ۴۵ دقیقه بعد اعمال استرس افزایش یافت. مقدار لاکتات بین تیمارهای آزمایشی تفاوت آماری معنی داری داشت ($P < 0.05$).

میزان کورتیزول همولنف مولدین که در معرض استرس قطع پایه چشمی قرار داشتند نسبت به مولدینی که در معرض استرس تزریق بودند، تفاوت آماری معنی داری داشتند ($P < 0.05$) اما پس از گذشت ۴۵ دقیقه از بروز استرس میزان کورتیزول در تیمار قطع پایه چشمی کاهش و در تیمار تزریق افزایش یافت. آنالیز آماری میزان کورتیزول در این زمان نشان داد که تفاوت معنی داری بین این دو تیمار وجود دارد و مقدار آن به ترتیب برابر با $75/60$ و $52/19$ نانوگرم بر میلی لیتر ($P < 0.05$) است.

جدول ۲: متغییر هماتولوژی (سلول های همورال) همولنف میگوی وانامی تحت استرس های فیزیولوژی

آنالیز آماری	تیمارها		شاخص های همولنف ($\times 10^6 \text{ cell/ml}$)
	تزریق	قطع پایه چشمی	
T- غیر جفتی			
NS	$12/06 \pm 0/63$	$15/50 \pm 1/09$	تعداد هموسیت کل
NS	$6/40 \pm 0/19$	$8/36 \pm 0/39$	تعداد سلول های هیالین
NS	$1/58 \pm 0/09$	$3/00 \pm 0/08$	تعداد سلول های گرانولی بزرگ
NS	$4/11 \pm 0/21$	$4/21 \pm 0/08$	تعداد سلول های گرانولی کوچک

NS: بدین معنی است که بین تیمارهای آزمایشی تفاوت معنی دار آماری وجود ندارد

جدول ۳: پارامترهای متابولیکی همولنف میگوی وانامی تحت استرس های فیزیولوژی

آنالیز آماری	تیمارها		زمان نمونه برداری	پارامترهای همولنف
	تزریق	قطع پایه چشمی		
T- غیر جفتی				
$P < 0.05$	$149/09 \pm 7/49$	$159/30 \pm 6/27$	T-0	پروتئین (میلی گرم بر میلی لیتر)
$P < 0.05$	$169/59 \pm 14/33$	$172/11 \pm 9/65$	T-45	
$P < 0.05$	$13/55 \pm 0/96$	$21/51 \pm 0/61$	T-0	گلوکز (میلی گرم بر دسی لیتر)
$P < 0.05$	$75/14 \pm 3/29$	$20/75 \pm 1/08$	T-45	
$P < 0.05$	$1/37 \pm 0/05$	$4/30 \pm 0/26$	T-0	لاکتات (میلی گرم بر دسی لیتر)
$P < 0.05$	$1/52 \pm 0/06$	$3/88 \pm 0/19$	T-45	
$P < 0.05$	$49/66 \pm 2/52$	$98/15 \pm 2/20$	T-0	کورتیزول (نانوگرم بر دسی لیتر)
$P < 0.05$	$52/19 \pm 2/48$	$75/60 \pm 5/22$	T-45	

$P < 0.05$: بدین معنی است که بین تیمارهای آزمایشی تفاوت معنی دار آماری وجود دارد

بحث

در مطالعات گذشته بیش تر تحقیقات بر اثر بخشی تزریق هورمون سروتونین در گونه‌های مختلف میگو و دیگر سخت پوستان متمرکز بوده است و بررسی میزان اثرگذاری هورمون گنادوتروپین بر روند تولیدمثل محدود به پژوهش‌های Ngersoungnern و همکاران (۲۰۰۸ a, b, c؛ ۲۰۰۹) بر روی میگوی ماده موندون و میگوی روزنبرگی و هم‌چنین میگوی وانامی (Tinikul) و همکاران، (۲۰۱۴) در سال‌های اخیر بوده است. هدف اصلی استفاده تزریقی از هورمون‌های محرک بلوغ تخمدان جایگزینی این روش به جای تکنیک قطع پایه چشمی به منظور کوتاه کردن زمان بلوغ جنسی و افزایش کارایی تولیدمثل مولدین ماده با کم‌ترین میزان استرس می‌باشد. مطالعات صورت گرفته بر روی سخت پوستان ده‌پا مانند *U. pugilator* (Sarojini و همکاران، ۱۹۹۳)، *P. clarkia* (Sarojini و همکاران، ۱۹۹۵)، *L. stylirostris* (Alfaro و همکاران، ۲۰۰۴)، *L. vannamei* (Alfaro و Vaca، ۲۰۰۰) و *P. monodon* (Wongprasert و همکاران، ۲۰۰۶) نشان داد که سروتونین باعث تحریک بلوغ تخمدان درحالی‌که دوپامین باعث جلوگیری از تحریک تخمدان در هر دو جنس نر و ماده میگو می‌شود. به دلیل هزینه بالای تهیه هورمون سروتونین و عدم دسترسی به این هورمون در این پژوهش با توجه به این‌که مطالعات اخیر نشان داده بود که ایزوفرم‌های هورمون‌های گنادوتروپین هم قابلیت تحریک تخمدان میگوها را دارند از هورمون اوپریم که ترکیبی از هورمون گنادوتروپین ماهی آزاد و ضد دوپامین است، استفاده شد. نتایج آماری بررسی مدت زمان رسیدن میگوها به رسیدگی کامل جنسی نشان داد که تفاوت معنی‌داری بین تیمارهای مختلف آزمایشی وجود دارد به طوری‌که، میگوها در تیمار قطع پایه چشمی با سپری کردن $(9/00 \pm 1/32)$ روز) توانستند بیش‌ترین تعداد مولد به مرحله ۴ رسیدگی جنسی برسند درحالی‌که در تیمار تزریق سرم فیزیولوژی با سپری کردن $(26/40 \pm 6/02)$ روز) به این مرحله رسیدند $(p < 0/05)$. در این مطالعه علاوه بر تیمار قطع پایه چشمی، تیمارهای تزریقی هورمون اوپریم توانستند باعث تحریک رسیدگی جنسی نسبت به تیمار شاهد در زمان کوتاه‌تری شوند که با پژوهش Meeratana و همکاران (۲۰۰۶) مطابقت داشت. آن‌ها دریافتند که تزریق دوزهای مختلف هورمون سروتونین در مقایسه با تیمار نرمال (بدون تزریق) و تیمار شاهد (تزریق سرم فیزیولوژی) تفاوت‌های چشمگیری وجود داشت به طوری‌که، سروتونین با دوز ۱ میکروگرم بر گرم وزن بدن توانست ۸۰ درصد مولدین میگوی روزنبرگی را پس از ۱۵ روز به

مرحله ۴ رسیدگی جنسی برساند درحالی‌که میگوها در تیمار نرمال و شاهد به مرحله بلوغ کامل نرسیدند. نتایج به‌دست آمده از این معیار، با مطالعات صورت گرفته توسط Alfaro و همکاران (۲۰۰۴) بر مولد میگوی وانامی و پژوهش‌های انجام شده توسط Ngersoungnern و همکاران (۲۰۰۸b,c) و Nagur Babu و همکاران (۲۰۱۳) بر میگوی موندون (ببری سیاه) مطابقت دارد. مطابق با مطالعه حاضر، Vaca و Alfaro (۲۰۰۰) گزارش دادند که میگو وانامی تحت قطع پایه چشمی پس از ۷ روز به بلوغ کامل جنسی رسیده و تعداد کمی از میگوها در تیمار تزریق هورمون سروتونین با طی دو برابر زمان (۱۴ روز) کاملاً بالغ شدند درحالی‌که تیمار سرم فیزیولوژی (شاهد) هیچ‌گونه اثربخشی در تسریع روند بلوغ جنسی نداشته است. در میگوها تعداد تخم به‌دست آمده بستگی به گونه میگو، اندازه، نوع تغذیه، محل زیست (طبیعت یا پرورشی)، مرحله تخم‌ریزی میگو و عوامل زیست محیطی (مانند: دوره نوری، درجه حرارت، میزان شوری) دارد. بیش‌ترین میانگین تعداد تخم به‌دست آمده مربوط به تیمار قطع پایه چشمی و کم‌ترین آن مربوط به تیمار تزریق سرم فیزیولوژی (شاهد) بود. به‌طور مشابه Wongprasert و همکاران (۲۰۰۶) گزارش دادند که قطع پایه چشمی باعث شده تا مولدین میگوی موندون نسبت به تیمار تزریق سروتونین بیش‌تر تخم‌ریزی نمایند درحالی‌که در مغایرت با این تحقیق، Ngersoungnern و همکاران (۲۰۰۸ b) بیان داشتند که تفاوتی در تعداد تخم به‌دست آمده بین تیمارهای تزریقی گنادوتروپین با تیمار تزریق سرم فیزیولوژی و قطع پایه چشمی وجود ندارد. میانگین تعداد ناپلی به‌دست آمده بین تیمارهای آزمایشی تفاوت معنی‌دار داشت $(p < 0/05)$ به طوری‌که بیش‌ترین میانگین ناپلی به‌دست آمده مربوط به تیمار قطع پایه چشمی (56132 ± 5180) و پس از آن مربوط به تیمارهای تزریق دوزهای ۵۰۰ و ۱۰۰۰ نانوگرم هورمون اوپریم به‌ترتیب (16326 ± 978) و (20525 ± 1824) بود. کم‌ترین تعداد ناپلی در تیمار تزریق سرم فیزیولوژی (6326 ± 913) به‌دست آمد. مطابق با این یافته‌ها محققین با بررسی میانگین تعداد ناپلی به‌دست آمده در پایان آزمایش دریافتند که تیمار قطع پایه چشمی نسبت به تیمارهای تزریقی از وضعیت مطلوب‌تری برخوردار هستند (Aktas و Kumlu، ۲۰۰۵؛ Munoz و همکاران، ۲۰۰۰). اگرچه تزریق هورمون می‌تواند منجر به تحریک تخم‌ریزی و تولید ناپلی شود اما باید توجه داشت که این تحریک پذیری موقتی است و ممکن است دلیل آن به نیمه‌عمر اثر هورمون ارتباط داشته باشد. شاخص گناد و قطر اووسیت‌ها به‌عنوان یک ابزار برای شناسایی و تعیین وضعیت تولیدمثل در سخت‌پوستان

ماده وانامی تحت قطع یک طرفه پایه چشمی تغذیه شده با ویتامین C را مورد بررسی قرار دادند و نمونه برداری از همولنف یک روز قبل و روزهای ۱، ۳، ۷ و ۱۴ بعد از قطع پایه چشمی انجام شد. به جز گلوکز تغییرات معنی داری در دیگر فاکتورها هم چون مقدار هموسیت کل، پروتئین کل و فعالیت فنولوکسیداز بین تیمارهای آزمایشی و شاهد مشاهده نگردید. در تضاد با این گزارش در مطالعه حاضر به جز مقدار هموسیت کل و سلول های هماتولوژیکی در دیگر فاکتورهای متابولیکی تفاوت آماری مشاهده گردید ($p < 0.05$)، که این ناهمسانی در این دو گزارش ممکن است به دلیل وجود ویتامین C به عنوان محرک ایمنی در جیره غذایی باشد. Racotta و Palacios (۱۹۹۸) در تحقیقی، ناپایداری متابولیکی همولنف در پاسخ به استرس دستکاری و تزریق هورمون سروتونین در میگوی وانامی را مورد بررسی قرار دادند. نمونه گیری از همولنف در زمان های قبل و ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ دقیقه پس از تزریق هورمون سروتونین انجام شد و نتایج نشان داد که استرس ناشی از دستکاری در زمان نمونه برداری منجر به تحریک هایپرگلیسمیا و افزایش سطح گلوکز و لاکتات در تیمارهای آزمایشی شد. در همین راستا Chiu و همکاران (۲۰۰۶) و Chang و همکاران (۲۰۰۷)، پاسخ فیزیولوژیکی هم چون گلوکز، لاکتات، هموسیانین و پروتئین کل در میگوهای وانامی و مونودون تحت تزریق دوپامین با دوزهای 10^{-6} ، 10^{-7} و 10^{-8} مول برای هر میگو را مورد مطالعه قرار دادند. نتایج نشان داد که ۲ ساعت پس از تزریق میزان پروتئین کل و بین ۲ تا ۴ ساعت پس از تزریق میزان گلوکز و لاکتات نسبت به تیمار شاهد (تزریق سرم فیزیولوژی) افزایش یافت. نتایج متابولیکی حاصل از اعمال قطع پایه چشمی و تزریق نشان داد که بین این دو تیمار اختلاف آماری معنی داری وجود دارد ($p < 0.05$). پارامترهای متابولیکی پس از گذشت ۴۵ دقیقه در تیمار قطع پایه چشمی (به جز پروتئین کل) کاهش و در تیمار تزریق افزایش یافت. از آنجائی که پایه چشم سخت پوستان محل ترشح، ذخیره سازی هورمون هایپرگلیسمیا (قند خون) می باشد بنابراین با اعمال قطع یک طرفه پایه چشمی امکان انتقال این هورمون از پایه چشم به همولنف کاهش یافته در نتیجه میزان گلوکز و لاکتات همولنف پایین می آید. براساس گزارش محققین و نتایج به دست آمده می توان اظهار داشت که تکنیک قطع پایه چشمی یک روش قابل قبول است و تزریق هورمون گنادوتروپین می توند به عنوان عامل اثرگذار به همراه قطع پایه چشمی برای تسریع فرایند زرده سازی و تکامل گنادها و در نتیجه بالا رفتن توانایی تولیدمثل استفاده شود که این امر نیاز به تحقیق دارد.

استفاده می شود (Haley, ۱۹۷۲). نتایج به دست آمده در پژوهش حاضر نشان از تاثیر تزریقی هورمون گنادوتروپین است که در همین راستا، Tinikul و همکاران (۲۰۱۴) گزارش دادند که تزریق ۲۵ و ۲۵۰ نانوگرم بر گرم وزن بدن هورمون های گنادوتروپین اختاپوس و لامپری به میگوی وانامی با وزن ۶۰ گرم باعث افزایش معنی دار شاخص گنادوسوماتیک و قطر اووسیت ها در مقایسه با گروه شاهد (تزریق سرم فیزیولوژی) شدند، اما میگوهای دریافت کننده دوپامین نتایج متضادی را نشان دادند. در یک گونه میگوی، اندازه اووسیت ها تنها متأثر از وزن بدن مولدین نیستند (Palacios و Racotta, ۲۰۰۳)، بلکه رشد اووسیت ها در تخمدان می تواند تحت تاثیر تغییرات محیطی، غذایی و همچنین فاکتورهای استرس زا باشند. با توجه به نتایج به دست آمده تفاوت معنی داری بین قطر اووسیت ها در تیمارهای آزمایشی وجود داشت ($p < 0.05$) و بالاترین میزان آن در تیمار قطع پایه چشمی مشاهده شد. در مغایرت با این نتایج، تزریق هورمون سروتونین (۲۵ و ۴۵ میکرو گرم) نسبت به تیمارهای شاهد (بدون دستکاری و قطع پایه چشمی) در میگوی مونودون (Nagur Babu و همکاران، ۲۰۱۳) و تزریق سروتونین (۲۰ و ۴۰ میکروگرم بر گرم وزن بدن) در مقایسه با تیمارهای شاهد (قطع پایه چشمی و تزریق سرم فیزیولوژی) در میگوی موزی (Ikhwanuddin و همکاران، ۲۰۱۲) توانستند بهتر عملکرد را نشان دهد. Reddy و Sainath (۲۰۱۱)، با بررسی تیمارهای مختلف دریافتند که شاخص تخمدان و میانگین قطر اووسیت های خرچنگ (*Oziotelphusa senex*) در تیمار قطع دو طرفه پایه چشمی به طور معنی داری افزایش یافت در حالی که تزریق هورمون سروتونین و ملاتونین باعث کاهش بلوغ تخمدان شد. این گزارش با نتایج مطالعه حاضر مطابقت دارد با این تفاوت که آزمایش حاضر بر روی گونه اهلی میگو وانامی صورت گرفت و این که قطع پایه چشمی یک طرفه بود. مطالعه عوامل و شرایط استرس زا می تواند به عنوان شاخص مهم در جهت کنترل و ارزیابی سلامت مولدین میگو در کارگاه های تکثیر و پرورش حائز اهمیت باشد. مقدار کل هموسیت به عنوان یک پارامتر اصلی جهت ارزیابی وضعیت سلامت سخت پوستان محسوب می شود و افزایش مقدار آن مربوط به بروز استرس های مختلف (Chang و همکاران، ۲۰۰۷) و استرس ناشی از قطع پایه چشمی می باشد (Maggioli و همکاران، ۲۰۰۴). در این مطالعه بیشترین مقدار هموسیت کل و در نتیجه بیشترین تعداد سلول های هماتولوژیکی در تیمار قطع پایه چشمی بود که خود نشان از وجود استرس در این تیمار می باشد. Maggioli و همکاران (۲۰۰۴) برخی پارامترهای هماتو-ایمونولوژی در میگوی

تشکر و قدردانی

نگارندگان از حمایت‌های جناب آقای مهندس محمد گرگیچ و همکاری‌های کارشناسان کارگاه تکثیر میگوی پردیس و سنتردر بندرجاسک تقدیر و تشکر می‌نمایند.

منابع

- ۲۰۰۸ c. The presence and distribution of gonadotropin releasing hormone-like factor in the central nervous system of the black tiger shrimp, *Penaeus monodon*. Gen. Comp. Endocrinol. Vol. ۱۵۵, PP: ۶۱۳-۶۲۲.
۱۸. Okumura, T., ۲۰۰۴. Review: Perspectives on Hormonal Manipulation of Shrimp Reproduction. JARQ. Vol. ۳۸, No.۱, PP: ۳۹-۵۴.
۱۹. Palacios, E. and Racotta, L., ۲۰۰۳. Assessment of Ovarian Development and Its Relation to Mating in Wild and Pond-Reared *Litopenaeus vannamei* Shrimp in a Commercial Hatchery. Journal of the World Aquaculture Society. Vol. ۳۴, No. ۱, pp: ۱۶-۲۷.
۲۰. Panouse, J.B., ۱۹۴۳. Influence de l'ablation du pe doncule oculaire sur la croissance de l'ovaire chez la crevette *Leander serratus*. C. R. Acad. Sci. Paris. Vol. ۲۱۷, pp: ۵۵۳-۵۵۵.
۲۱. Poljaroen, J.; Tinikul, Y.; Phoungpetchara, I.; Kankoun, W.; Suwansaard, S.; Siangcham, T.; Meeratana, P.; Cummins, S.F.; Sretarugsa, P.; Hanna, P.J. and Sobhon, P., ۲۰۱۱. The effects of biogenic amines, gonadotropin-releasing hormones and corazonin on spermatogenesis in sexually mature small giant freshwater prawns, *Macrobrachium rosenbergii*. Aquaculture. Vol. ۳۲۱, pp: ۱۲۱-۱۳۳.
۲۲. Quackenbush, L.S., ۱۹۹۱. Regulation of vitellogenesis in penaeid shrimp; In: DeLoach P, Dougherty WJ, Davidson M, editors. Amsterdam: Elsevier. pp: ۱۲۵-۱۴۰.
۲۳. Racotta, I.S. and Palacios, E., ۱۹۹۸. Hemolymph metabolic variables in response to experimental manipulation stress and serotonin injection in *Penaeus vannamei*. J World Aqua Soci. Vol. ۲۹, pp: ۳۵۱-۳۵۶.
۲۴. Rosenberry, B., ۲۰۰۲. World shrimp farming. Shrimp news International. ۲۷۶ p.
۲۵. Sainath, S.B. and Reddy, P.S., ۲۰۱۱. Effect of selected biogenic amines on reproduction in the fresh water edible crab, *Ozotelphusa senex senex*. Aquaculture. Vol. ۳۱۳, pp: ۱۴۱-۱۴۸.
۲۶. Santhoshi, S.; Sugumar, V. and Munuswamy, N., ۲۰۰۹. Serotonergic stimulation of ovarian maturation and hemolymph vitellogenin in the Indian white shrimp. Aquaculture. Vol. ۲۹۱, pp: ۱۹۲-۱۹۹.
۲۷. Sarojini, R.; Nagabhushanam, R. and Fingerman, M., ۱۹۹۴. In vivo evaluation of δ -hydroxytryptamine stimulation of the testes in the fiddler crab, *Uca pugilator*, a presumed action on the neuro- endocrine system. Comp. Biochem. Physiol. C۱۰۶, PP: ۳۲۱- ۳۲۵.
۲۸. Sarojini, R.; Nagabhushanam, R. and Fingerman, M., ۱۹۹۵. In vivo inhibition by DA of δ -hydroxy tryptamine stimulated ovarian maturation in the red swamp crayfish. Experientia. Vol. ۵۱, PP: ۱۵۶-۱۵۸.
۲۹. Sherwood, N.M.; Lovejoy, D.A. and Coe, I.R., ۱۹۹۳. Origin of mammalian gonadotropin releasing hormones. Endocrin Reviews. Vol. ۱۴, PP: ۲۴۱-۲۵۴.
۳۰. Shi, X.; Li, D.; Zhuang, P.; Nie, F. and Long, L., ۲۰۰۶. Comparative blood biochemistry of amur sturgeon and Chinese sturgeon. Fish physio and biochem. Vol. ۳۲, PP: ۶۳-۶۶.
۳۱. Swetha, C.H.; Sainath, S.B.; Ramachandra Reddy, P. and Sreenivasula Reddy, P., ۲۰۱۱. Reproductive Endocrinology of Female Crustaceans: Perspective and Prospective. J Marine Sci Res Development.
۳۲. Tinikul, Y.; Poljaroen, J.; Tinikul, R.; Anuracpreeda, P.; Chotwiwatthanakun, C.; Senin, N.; Poomtong, T.; Hanna, P.J. and Sobhon, P., ۲۰۱۴. Effects of gonadotropin-releasing hormones and dopamine on ovarian maturation in the Pacific white shrimp and their presence in the ovary during ovarian development. Aquaculture. Vol. ۴۲۰-۴۲۱, pp: ۷۹-۸۸.
۳۳. Tsai, P.S., ۲۰۰۶. Gonadotropin-releasing hormone in invertebrates: structure, function, and evolution. Gen. Comp. Endocrinol. Vol. ۱۴۸: ۴۸-۵۳.
۳۴. Tsukimura, B. and Kamemoto, F.I., ۱۹۹۱. In vitro stimulation of oocytes by presumptive mandibular organ secretions in the shrimp, *Penaeus vannamei*. Aquaculture. Vol. ۹۲, pp: ۵۹-۶۶.
۳۵. Vaca, A.A. and Alfaro, J., ۲۰۰۰. Ovarian maturation and spawning in the white shrimp, *Penaeus vannamei*, by serotonin injection. Aquaculture. Vol. ۱۸۲, pp: ۳۳۳-۳۳۵.
۳۶. Vargas-Albores, F.; Guzmán-Murillo, M.A. and Ochoa, J.L., ۱۹۹۳. Anticoagulant solution for haemolymph collection and prophenoloxidase studies in penaeid shrimp (*Penaeus californiensis*). Comp. Biochem. Physiol. Vol. ۱۰۶, pp: ۳۹۹-۴۰۳.
۳۷. Wongprasert, K.S.; Asuvapongpatana, P.; Poltana, M.T. and Withyachumnarnkul, B., ۲۰۰۶. Serotonin stimulates ovarian maturation and spawning in the black tiger shrimp. Aquaculture. Vol. ۲۶, pp: ۱۴۴۷-۱۴۵۴.
۳۸. Yano, I.; Tsukimura, B.T.; Sweeny J.N. and Wyban, J.A., ۱۹۸۸. Induced ovarian maturation by implantation of lobster ganglion. J World Aqua Soci. Vol. ۱۹, No ۳, pp: ۳۰۴-۳۰۹.
۱. Aktas, M. and Kumlu, M., ۲۰۰۵. Gonadal maturation and spawning in *Penaeus semiculcatus* de Hann, ۱۸۴۴ by Hormone Injection. Turk J Zoo. Vol. ۲۹, pp: ۱۹۳-۱۹۹.
۲. Alfaro, J.; Zuniga, G. and Komen, J., ۲۰۰۴. Induction of ovarian maturation and spawning by combined treatment of serotonin and a dopamine antagonist, spiperone in *Litopenaeus stylirostris* and *Litopenaeus vannamei*. Aquacul. Vol. ۲۲۶, pp: ۵۱۱-۵۲۲.
۳. Chang, C.C.; Wu, Z.R.; Chen, C.S.; Kuo, C.M. and Cheng, W., ۲۰۰۷. Dopamine modulates the physiological response of the tiger shrimp *Penaeus monodon*. Aquaculture. Vol. ۲۷۰, pp: ۳۳۳-۳۴۲.
۴. Chiu, H.T.; Yeh, S.P.; Huang, S.H.; Chang, C.C.; Kuo, C.M. and Cheng, W., ۲۰۰۶. Dopamine induces transient modulation of the physiological responses of whit eleg shrimp. Aquaculture. Vol. ۲۵۱, pp: ۵۵۸-۵۶۶.
۵. Diwan, A.D., ۲۰۰۵. Current progress in shrimp endocrinology. India J Exp Biol. Vol. ۴۳, pp: ۲۰۹-۲۳۳.
۶. Haley, S.R., ۱۹۷۲. Reproductive cycling in the ghost crab, *Ocyopode quadrata*. Crustaceana. Vol. ۲۳, pp: ۱-۱۱.
۷. Ikhwanuddin, M.; Lyana, N.A.; Bakar, N.H.A.; Jasmani, S. and Bolong, A.M.A., ۲۰۱۲. Stimulation of Ovarian Maturation Using Serotonin (δ -Hydroxy tryptamine) Hormone on Banana Shrimp. World Applied Sciences Journal. Vol. ۱۸, No. ۳, pp: ۴۳۶-۴۴۵.
۸. Kunst, A.; Draeger, B. and Ziegenhorn, J., ۱۹۸۳. UV-methods with hexoquinase and glucose-۶-hosphate dehydrogenase. Meth Enzym Anal. Vol. ۶, pp: ۱۶۳-۱۷۲.
۹. Maggioni, D.S.; Andreatta, E.R.; Hermes, E.M. and Barracco, A., ۲۰۰۴. Evaluation of some hemato-immunological parameters in female shrimp *Litopenaeus vannamei* submitted to unilateral eyestalk ablation in association with a diet supplemented with super doses of ascorbic acid as a form of immune stimulation. Aquaculture. Vol. ۲۴۱, pp: ۵۰۱-۵۱۵.
۱۰. Maule, A.G. and Vanderkooi, S.P., ۱۹۹۹. Stress-induced immune-endocrine interaction. In: Balm, P.H.M. (Ed.), Stress Physiology in Animals. Academic Press, Sheffield, UK. pp: ۲۰-۲۳۵.
۱۱. Meeratana, P.; Withyachumnarnkul, B.; Damrongphol, P.; Wongprasert, K.; Suseangtham, A. and Sobhon, P., ۲۰۰۶. Serotonin induces ovarian maturation in giant freshwater prawn brood stock, *Macrobrachium rosenbergii* Man. Aquaculture. Vol. ۲۶۰, pp: ۳۱۵-۳۲۵.
۱۲. Munoz, M.; Cedeno, R.; Rodriguez, J.; Van der Knaap, W.P.W.; Mialhe, E. and Bacher, E., ۲۰۰۰. Measurement of reactive oxygen intermediate production in haemocytes of the penaeid shrimp, *Penaeus vannamei*. Aquaculture. Vol. ۱۹۱, pp: ۸۹-۱۰۷.
۱۳. Nagur Babu, K.; Pallavi, P.N.; Reddy, D.C. and Nanda Kuma, N.V., ۲۰۱۳. Ovarian maturation and spawning in the tiger shrimp by serotonin and dopamine injection. In. JPLS. Vol. ۷, pp: ۲۷۵۸-۲۷۶۳.
۱۴. Ngersoungnern, A.; Ngersoungnern, P.; Kavanaugh, S.; Sower, S.A.; Sobhon, P. and Sretarugsa, P., ۲۰۰۸ a. The identification and distribution of gonadotropin-releasing hormone-like peptides in the central nervous system and ovary of the giant freshwater prawn, *Macrobrachium rosenbergii*. Invertebr neurosci. Vol. ۸, pp: ۴۹-۵۷.
۱۵. Ngersoungnern, A.; Ngersoungnern, P.; Weerachayanukul, W.; Chavadej, J.; Sobhon, P. and Sretarugsa, P., ۲۰۰۸ b. The existence of gonadotropin-releasing hormone (GnRH) immune reactivity in the ovary and the effects of GnRHs on the ovarian maturation in the black tiger shrimp *Penaeus monodon*. Aquaculture. Vol. ۲۷۹, pp: ۱۹۷-۲۰۴.
۱۶. Ngersoungnern, P.; Ngersoungnern, A.; Sobhon, P. and Sretarugsa, P., ۲۰۰۹. Gonadotropin-releasing hormone (GnRH) and a GnRH analog induce ovarian maturation in the giant freshwater prawn, *Macrobrachium rosenbergii*. Invert Repro Deve. Vol. ۵۲, PP: ۱۲۵-۱۳۵.
۱۷. Ngersoungnern, P.; Ngersoungnern, A.; Kavanaugh, S.; Sobhon, P.; Sower, S.A. and Sretarugsa, P.,